

Sygn. akt I CZ 52/14

POSTANOWIENIE

Dnia 6 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa A. Z. i A. Z.

przeciwko A. G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 6 sierpnia 2014 r.,

zażalenia powodów na postanowienie Sądu Apelacyjnego w /.../

z dnia 29 stycznia 2014 r.

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 29 stycznia 2014 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skierowane do Sądu Najwyższego zażalenie powodów, gdyż zostało ono wniesione z naruszeniem dyspozycji art. 87¹ § 1 k.p.c.

W zażaleniu powodowie wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia, wskazując m.in. na to, że odrzucone zażalenie zostało w późniejszym czasie zaakceptowane przez profesjonalnego pełnomocnika powodów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Odrzucenie zażalenia ze względu na jego osobiste sporządzenie przez skarżących było oczywiście uzasadnione, gdyż wadliwość polegająca na niezachowaniu obowiązkowego zastępstwa strony przez adwokata lub radcę prawnego nie podlega usunięciu przez ewentualne wszczęcie postępowania naprawczego. Innymi słowy, wadliwość środka zaskarżenia polegająca na naruszeniu art. 87¹ § 1 k.p.c., a zatem niezachowaniu tzw. przymusu adwokacko-radcowskiego jest bezwzględna i nie może być w żaden sposób sanowana. Tym samym nie mają jakiegokolwiek znaczenia podnoszone przez skarżących okoliczności dotyczące ubiegania się przez nich o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego z urzędu.

Wychodząc z przedstawionych założeń, Sąd Najwyższy oddalił zażalenie skarżących jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).